دوشنبه ۲۱ آبان ۱۴۰۳
شماره ۴۲۷۶
FARHIKHTEGANDAILY.COM
FARHIKHTEGANONLINE

رئیس‌جمهور در اجلاس پرحاشیه شرکت نمی‌کند

باکو؛ شاید وقتی دیگر

علی ملکی
خبرنگار گروه نقد روز

مسعود پزشکیان قرار نیست برای شرکت در اجلاس «کاپ ۲۹» به باکو برود. این خبر را یکی از اعضای شورای اطلاع‌رسانی دولت به «فرهیختگان» گفت. اما جنجالی شدن این ماجرا در روزهای اخیر مربوط به حضور عنصر نامطلوب خاورمیانه در این نشست است. درواقع شرکت‌کردن هیئت رژیم صهیونیستی در یک اجلاس محیط زیستی طنز تلخی است که شاید یکی از معماهای مطالعات تاریخ برای آیندگان باشد. رژیم صهیونیستی پس از دهه‌ها نسل‌کشی، به اجلاس تغییرات اقلیمی سازمان ملل با عنوان «کاپ ۲۹» در باکو دعوت شده و قرار است با دستان آلوده به خون مردمی بیگناه، پایین مصوبات حمایت از محیط زیست را امضا کند. یکی از نکاتی که درباره این نشست وجود دارد تشکیل شدنش در باکو است، کشوری که رابطه نزدیکی با رژیم صهیونیستی دارد و به‌ویژه در یک سال اخیر بسیار مورد نقد قرار گرفته است. با این حال اما مسئله فراتر از چیزی است که بشود آن را محدود به میزبانی آذربایجان کرد و از این نظر به سرزنش باکو پرداخت؛ چراکه اساساً این اجلاس مربوط به سازمان ملل است و آذربایجان صرفاً آن را میزبانی می‌کند. مثل سال گذشته که امارات میزبان بود و رژیم صهیونیستی آن زمان هم در اجلاس شرکت کرد. در این باره سؤال مهم این است که آیا واقعاً هدف هیئت صهیونیستی از شرکت در نشستی که استفاده از سوخت فسیلی را نهی می‌کند، صرفاً همکاری در زمینه حفظ محیط زیست است؟ با این شرایط شرکت کردن ایران در سطح ریاست چقدر منطقی به نظر می‌آید؟

باکو و کاپ ۲۹

بیست‌ونهمین اجلاس تغییرات اقلیمی سازمان ملل با عنوان «کاپ ۲۹» از ۲۱ آبان تا ۲ آذرماه در باکو، پایتخت جمهوری آذربایجان برگزار می‌شود. این اجلاس همه ساله در چهارچوب یکی از کنوانسیون‌های سازمان ملل برپا می‌شود و «ظاهراً» کارویژه‌ای که برای آن در نظر گرفته‌اند «مقابله با انتشار گازهای گلخانه‌ای» است. کنفرانس COP۲۹ باکو از دسته کنفرانس‌های تغییرات آب‌وهوایی (COP) است. این کنفرانس‌ها ابعاد مختلفی دارند که نه‌تنها مسائل زیست‌محیطی، بلکه منافع اقتصادی و سیاسی کشورها را هم تحت‌تأثیر قرار می‌دهند.

کاپ ۲۹ در ادامه اجلاس‌های پیشین مانند کاپ ۲۸ برگزار می‌شود و میزبان نمایندگان کشورهای مختلف، سازمان‌های بین‌المللی، فعالان محیط زیست و کارشناسان علمی خواهد بود. در اجلاس کاپ ۲۹، کشورها تلاش می‌کنند با دستیابی به توافقات جدید یا تقویت تعهدات قبلی، اقدامات عملی و فوری‌تری برای کنترل تغییرات اقلیمی انجام دهند تا دمای زمین کمتر از ۱٫۵ درجه سانتی‌گراد نسبت به سطح قبل از صنعتی شدن افزایش یابد.

اجلاس‌های مرتبط به حفاظت از محیط زیست مانند اجلاس هفته آینده باکو، صرفاً به دنبال کاهش آسیب‌های زیست‌محیطی نیست. این کنفرانس مانند کنفرانس‌های پیشین، سعی می‌کند توافقاتی را برای کاهش انتشار «گازهای گلخانه‌ای» و مقابله با «تغییرات آب‌وهوایی» حاصل کند. توافقاتی که به طور مستقیم بر منافع کشورهای تولیدکننده نفت و گاز مانند ایران تأثیرگذار خواهد بود. با این حال نه‌تنها این اجلاس که تقریباً تمام نشست‌های بین‌المللی تبدیل به فرصتی شده تا کشورها بتوانند مقاصد سیاسی‌شان را پی بگیرند و کارویژه این سازمان‌ها که تعدیل نیاز طرف‌ها منطبق با حقوق بشر است از بین رفته.

پزشکیان به باکو نمی‌رود

پس از بحث‌های زیادی که در زمینه حضور رئیس جمهور در این اجلاس شکل گرفت و فشارهایی که افرادی خارج از وزارت خارجه به پزشکیان وارد کردند تا در اجلاس کاپ ۲۹ شرکت کند، تصمیم نهایی گرفته شد و به گفته یکی از اعضای شورای اطلاع‌رسانی دولت به خبرنگار «فرهیختگان»، مسعود پزشکیان در این اجلاس شرکت نخواهد کرد که این تصمیم از دو جهت درست است. اول اینکه بسیاری از رهبران کشورهای مطرح جهان قرار نیست در این اجلاس که به میزبانی باکو برگزار می‌شود، شرکت کنند. به عنوان مثال پانیه روناشه، وزیر محیط زیست فرانسه چهارشنبه ۱۶ آبان اعلام کرد امانوئل مکرون، رئیس جمهور این کشور در بیست‌ونهمین اجلاس تغییرات اقلیمی سازمان ملل متحد در آذربایجان شرکت نخواهد کرد و فرانسه تنها یک هیئت نمایندگی به آذربایجان خواهد فرستاد. علاوه بر این، منابع خبری اعلام کردند «اولاف شولتس» صدراعظم آلمان هم در این اجلاس شرکت نمی‌کند. بلومبرگ دلیل عدم حضور شولتس را مشکلات سیاسی داخلی و فروپاشی کابینه ائتلافی اعلام کرده است. از سوی دیگر «جو بایدن»، رئیس جمهور آمریکا و «ولادیمیر پوتین»، رئیس جمهور روسیه نیز غیبت خود در کاپ ۲۹ را اعلام کرده‌اند. همچنین «لولا داسیلوا» رئیس جمهور برزیل و «اورزولا فن در لاین» رئیس کمیسیون اتحادیه اروپا نیز اعلام کرده‌اند به آذربایجان سفر نخواهند کرد.

رژیم صهیونیستی و محیط زیست؟

دومین دلیل که باعث توجیه عدم حضور پزشکیان در اجلاس کاپ ۲۹ می‌شود، حضور سران رژیم صهیونیستی در این اجلاس است. گفته می‌شود «اسحاق هرتزوگ» رئیس رژیم صهیونیستی هم قرار است در رأس هیئتی در این اجلاس شرکت کند. درحالی‌که افکار عمومی بین‌المللی در یک سال اخیر نسبت به مسئله فلسطین و جنایت‌های رژیم صهیونیستی آگاهی نسبتاً خوبی پیدا کرده‌اند و کمپین‌های زیادی برای تحریم این موجودیت راه‌اندازی شده، دعوت از این جنایتکارانی که سال‌هاست خاک سرزمین فلسطین را به خون مردمش آغشته کرده‌اند، به یک اجلاس محیط زیستی چندان معنادار به نظر نمی‌رسد. کمتر از دو ماه پیش بود که هم‌زمان با آغاز سخنرانی بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در مجمع عمومی سازمان ملل، سران و اعضای هیئت‌های شماری از کشورهای جهان با سردادن شعار علیه وی و رژیم صهیونیستی، صحن علنی مجمع را ترک کردند. امروز نیز کمپین‌هایی برای فشار به سازمان ملل و آذربایجان برای عدم دعوت از رژیم صهیونیستی به باکو انجام شده و پوسترهای اعتراضی در فضای مجازی دست به دست می‌شوند. نتانیاهو با عصبانیت و وقاحت خطاب به مقامات کشورهای عضو سازمان ملل که هم‌زمان با آغاز سخنان او، در حال ترک سالن بودند گفت: «به شما نیازی نداریم. اسرائیل با شدت و بدون هیچ‌گونه نیازی به کمک شما می‌جنگد و ما پیروز خواهیم شد.» فارغ از این‌ها رژیم صهیونیستی اهدافی را در این نشست‌ها دنبال می‌کند که مطلقاً به نفع بشریت نیست و تنها منافع خود را پیش می‌برد. مهم‌ترین هدف آن‌ها مشروعیت بخشی به موجودیتشان از طریق شرکت در این کنفرانس‌هاست. همچنین بنا به اعلام رسانه‌ها، حضور اسحاق هرتزوگ، رئیس رژیم صهیونیستی در رأس هیئت اعزامی این رژیم غاصب برای اجلاس باکو قطعی شده و بدین ترتیب آن‌ها نه‌تنها پیگیر سفیدشویی جنایات خود با سوءاستفاده از شرکت در مجامع بین‌المللی‌اند، بلکه به‌عنوان حافظ منافع این اجلاس، به دنبال ارتباط‌گیری با سران دیگر کشورهایند تا بتوانند با جذب متحدانی جدای از آمریکا و انگلیس و برخی کشورهای دیگر، حلقه متحدانشان را بازتر کنند.

سال گذشته هم رئیس جمهور در کاپ شرکت نکرد

قرینه چنین اتفاقی آذرماه سال گذشته رخ داد. زمانی که علی‌اکبر محرابیان، وزیر نیرو به عنوان نماینده رئیس جمهور و در رأس یک هیئت دیپلماتیک درحالی برای حضور در کنفرانس تغییر اقلیم (کاپ ۲۸) به امارات متحده عربی عازم شد که اطلاعاتی مبنی بر عدم حضور مقامات رژیم صهیونیستی در این اجلاس منتشر شده بود و خبرها و تحلیل‌های سیاسی حاکی از این بود که این رژیم در فاصله چند هفته از جنایت‌های غزه، ریسک حضور در این مراسم را نخواهد پذیرفت و به دبی سفر نخواهد کرد. اما محرابیان به محض با خبرشدن از شرکت نماینده رژیم صهیونیستی امارات را ترک کرد و به کشور بازگشت. او هنگام ترک این کنفرانس گفت که از سران حدود «۱۵۰ کشور» برای حضور در «کاپ ۲۸» دعوت شده بود و ارزیابی‌ها نشان می‌داد احتمالاً تعداد قابل توجهی از این مدعوین ازجمله «مسئولان رژیم صهیونیستی» در این کنفرانس حضور نخواهند داشت. وزیر وقت نیرو همان زمان اعلام کرده بود هیئت جمهوری اسلامی ایران قصد داشت از فرصت حضور در کنفرانس بین‌المللی کنوانسیون تغییر اقلیم با توجه به «اهمیت این کنفرانس برای تبیین شرایط»، «مذاکره با مقامات و هیئت‌های کشورهای مختلف» و «دفاع از ملت مظلوم فلسطین» استفاده کند اما در روز سخنرانی سران و مقامات کشورها، اخبار منتشرشده حاکی از سفر «رئیس رژیم صهیونیستی» به شهر محل برگزاری کنفرانس تغییرات اقلیمی و حضور در این رویداد بود. محرابیان حضور رئیس رژیم صهیونیستی در این کنفرانس را «سیاسی»، «جانبدارانه» و «بی‌ربط» خواند و گفت که هیئت جمهوری اسلامی ایران به دلیل «حضور رژیم جعلی صهیونیستی» در کنفرانس تغییرات اقلیمی که با محوریت «ارزیابی عملکرد و پیشرفت جامعه جهانی در مواجهه با تغییرات آب و هوا» در سطح جهان برگزار می‌شود را مغایر با اهداف و راهبردهای این کنفرانس می‌داند و در اعتراض به آن، محل کنفرانس را ترک می‌کند. برخی کارشناسان و تحلیلگران دلیل اعتراضشان نسبت به حضور رژیم صهیونیستی در اجلاس کاپ ۲۹ را سفیدشویی و عادی‌سازی جنایت‌های این رژیم به واسطه حضور در نشست‌های بین‌المللی می‌دانند. اتفاقی که دقیقاً سال گذشته در امارات رخ داد و هم‌زمان با حضور رئیس رژیم صهیونیستی در این کشور برای شرکت در اجلاس تغییر اقلیم، موج جدید حملات صهیونیست‌ها علیه مردم فلسطین در نوار غزه آغاز و جنایات تل‌آویو از سر گرفته شد.

حفظ چهره ایران ارجح است

با مشخص شدن عدم حضور پزشکیان در این اجلاس، همچنان معلوم نیست که آیا نماینده‌ای از ایران به باکو فرستاده خواهد شد یا خیر؟ این اتفاق در شرایط ناپایدار منطقه‌ای رخ می‌دهد و از این جهت ضرورت دارد ایران در این اجلاس‌ها حضوری فعال و البته هوشمندانه داشته باشد تا در جهت احقاق حقوق ملت گامی برداشته شود. از این جهت در گام اول می‌توان با اجماعی بین‌المللی نسبت به تحریم رژیم صهیونیستی به منظور عدم حضور در این اجلاس اقدام کرد و در صورت محقق نشدن این فرایند، می‌توان مسیری را متصور شد که از طریق آن یک فرستاده در سطحی پایین‌تر از رئیس جمهور در این اجلاس حاضر شود و حفظ و تقویت چهره ایران در مجامع بین‌المللی را در دستور کار قرار دهد.

درباره ویدئوی مشمئزکننده این روزها

دادگاه صحرایی در کارخانه بستنی‌سازی

زهرا طیبی
خبرنگار گروه نقد روز

«چرا ریش گذاشتی؟ یادت رفته بزنی؟ منم یادم میره بهت حقوق بدم.» انتشار یک فیلم منتسب به یک کارخانه تولید لبنیات از روز گذشته واکنش‌های زیادی به همراه داشته است. ویدئویی که در آن مدیر کارخانه برخورد تحقیرآمیزی با کارگران دارد و همین امر هم منجر شده که افکار عمومی واکنش منفی نسبت به انتشار این ویدئو نشان دهد. این موضوع را نمی‌شود انکار کرد که هر جامعه‌ای نسبت به تحقیر حساس است. مخصوصاً اگر این تحقیر متوجه قشری از جامعه باشد که در باور عمومی جهان، عموما مظلوم، زحمتکش و دارای حقوق حداقلی است با در نظر گرفتن این موضوع ویدئویی از یکی از کارخانه‌های تولید لبنیات منتشر شده که در آن فردی که گفته می‌شود، مدیر کارخانه است، با ادبیات تحقیرآمیزی کارگران کارخانه را مورد خطاب قرار می‌دهد. تذکر و رفتار تحقیرآمیز مدیر کارخانه برای ریش داشتن کارگران و بعد تهیه فیلم، رنگ‌وبوی غرض‌ورزی در رفتار این فرد را تقویت کرده و واکنش منفی مردم را در فضای مجازی به همراه داشته است. نکته مهم این است که نباید از کنار موضوعاتی که به هر طریقی روی روان مردم می‌رود به سادگی گذشت، آن هم در شرایطی که رسانه‌های فارسی زبان منتظر نشسته‌اند تا از هر موضوع کوچک به اصطلاح اجتماعی برای قطبی‌کردن و ناآرام‌کردن فضای جامعه استفاده کنند.

ماجرای ویدئوی تحقیرآمیز برای کارگران

در ویدئویی که در یکی دو روز اخیر در فضای مجازی در حال باز نشر است، فردی که گفته می‌شود مدیر یک کارخانه لبنیاتی است، در حال تذکر دادن به کارگران است به این خاطر که «ریش» دارند. «برای چی اینقدر ریش و سیبل داری؟» تقریباً جمله پرتکراری است که مدیر این کارخانه در این ویدئو تکرار می‌کند و البته کارگران را تهدید به کسر از حقوق و راه ندادن به کارخانه می‌کند. البته گفته می‌شود که تأکید مدیر این کارخانه به خاطر رعایت مسائل بهداشتی است. فارغ از اینکه این موضوع اساساً به خاطر رعایت مسائل بهداشتی بوده یا هدف دیگری از انجام آن داشته، تهیه ویدئویی که تصویر کارگران در آن واضح است، مشخصاً برخلاف اخلاق است و توجیهی ندارد. حتی اگر کارگران نیز به خاطر عدم رعایت مسائل بهداشتی مرتکب خطا شده باشند، تهیه ویدئو از کارگران بدون رضایت آن‌ها اقدام خلاف قانونی است که می‌تواند برای مدیر این کارخانه بار حقوقی به همراه داشته باشد، البته این احتمال قوی نیز وجود دارد که کارگران به خاطر نگرانی از دست دادن کارشان، مجبور به سکوت مصلحتی و اجباری باشند. این موضوع نیز قابل انکار نیست که انتشار ویدئوی تصاویر کارگران و دیدن آن توسط خانواده‌هایشان بار روانی به همراه داشته است. امری که انتظار می‌رود دستگاه‌های ذی‌ربط برای احقاق حقوق کارگران ورود جدی به ماجرا داشته باشند.

راه رفتن روی روان مردم با یک کلیپ

از زمان انتشار این ویدئو، واکنش‌های منفی زیادی به رفتار مدیر این کارخانه شده است. چند نکته در مواجهه با این ویدئو مورد توجه است. نکته اول اینکه یک سمت این ماجرا کارفرمایی قرار دارد که برخورد نادرست با کارگر دارد. در نگاه افکار عمومی اساساً برخورد تحقیرآمیز و از بالا به پایین، مذموم است و جامعه نسبت به آن واکنش منفی نشان می‌دهد. در مواجهه با این ویدئو نیز این اتفاق افتاده است. اگر نگاهی به اتفاقات و رویدادهایی که برخی از آن‌ها به کارگران و اقشار پایین‌دست جامعه برمی‌گردد، بیندازیم، این موضوع به روشنی خود را نشان می‌دهد که جامعه نسبت به مطالبات آن‌ها حساسیت نشان می‌دهد و البته رسانه‌های فارسی زبان نیز به دنبال اینند که در سایه بی‌توجهی یا غفلت مسئولان نسبت به خواست مشکلات این قشر از جامعه، روی آن موج‌سواری کنند و این اتفاق را تبدیل به بحرانی بزرگ کنند که در تقابل با نظام حکمرانی قرار گیرد. در ماجرای ریزش معادن و محبوس شدن کارگران که در سال‌های اخیر مواردی از آن رخ داده این موضوع به‌وضوح خود را نشان داده است. در همین راستا بود که در جریان ریزش معدن در طبس تلاش شد تا جای ممکن اجازه تحریک افکار عمومی به رسانه‌های معاند داده نشود. رفتار تحقیرآمیزی که در یکی از کارخانه‌های لبنیات رخ داده نیز امری است که در کنار این موضوعات قرار می‌گیرد و اگر از کنار آن عبور کنیم می‌توانند روی روان مردم و افکار عمومی راه برود و بزرگ‌تر شود. نکته دیگر آنکه حفظ و رعایت کرامت انسانی کارگر اصل مهمی است که می‌بایست در همه موارد رعایت شود؛ موضوعی که البته جای خالی توجه به آن در قانون کار نیز احساس می‌شود و انتظار می‌رود برای جلوگیری از رفتارهای اینچنینی، در قانون کار، اصلی برای رعایت و حفظ کرامت انسانی تعریف شود.

بهانه به دست کارفرمایان صهیونیست ندهید

موضوع دیگری که در مواجهه با رفتار مدیر این کارخانه مورد توجه قرار دارد، این است که جدای از اینکه رفتار او به عنوان یک کارفرما با کارگران مناسب نبوده، انتشار ویدئویی که به ریش داشتن آن‌ها اشاره می‌کند، رنگ‌وبوی غرض‌ورزی و برخورد سوگیرانه و جانبدارانه کارفرما را تقویت می‌کند؛ امری که اثری که در جامعه ایرانی می‌گذارد، برمبنای همان فرمول تقویت شکاف اجتماعی و گسل‌های اجتماعی عمل می‌کند و منجر به این می‌شود که بخش ایدئولوژیک جامعه را نسبت به این رفتار، برافروخته کند و واکنش آن‌ها را به همراه داشته باشد.

از زمان شروع ناآرامی‌ها در پاییز ۱۴۰۱، رسانه‌های فارسی زبان تمرکز خود را بر تعمیق شکاف و گسل‌های اجتماعی قرار داده بودند. اگرچه پیش از این نیز این رسانه‌ها تلاش می‌کردند حتی اعتراض صنفی را به اعتراض مقابل حکومت تبدیل کنند اما حالا و در شرایطی که منطقه در روزهای بحرانی قرار دارد، رسانه‌های فارسی زبان با کارفرمای صهیونیستی به دنبال اینند تا کوچک‌ترین اتفاق و حتی شایعه را تبدیل به بحران در کشور کنند. در آخرین نمونه در ماجرایی که در دانشگاه علوم‌وتحقیقات اتفاق افتاد، تلاش و تمرکز رسانه‌های فارسی‌زبان در تبدیل این موضوع به بحرانی بود که کشور را به ناآرامی بکشاند که البته با بی‌توجهی افکار عمومی مواجه شد و ورود درست مقامات کشور نیز اجازه نداد تا به شایعات بال و پر داده شود. در همین چهارچوب باید توجه داشت اتفاقات و بحران‌های اینچنینی می‌تواند بهانه خوبی در اختیار رسانه‌های فارسی‌زبان قرار دهد تا آن را تبدیل به بحرانی بزرگ کنند که جامعه را دچار ناآرامی کند.

هر شیطنتی برای قطبی‌کردن جامعه مذموم است

در مواجهه با این موضوع، با در نظر گرفتن شرایط و اساساً در نگاه به آنچه رخ داده، طبیعتاً نباید از کنار موضوعات و رویدادهایی که روی روان مردم می‌روند به سادگی عبور کرد. از همه مهم‌تر اینکه اگر آن موضوع مستعد ایجاد شکاف و انشقاق میان مردم جامعه باشد و جامعه را به سمت قطبی‌کردن حرکت دهد، قطعاً نباید از کنار آن به سادگی گذشت. در ماجرای انتشار این ویدئو نیز چند اشتباه واضح رخ داده و فارغ از تحقیرکردن کارگران به «خاطر اینکه صرفاً ریش» دارند، کارفرما عامدانه از این ماجرا ویدئو تهیه کرده و جدای از اینکه اساساً اقدام غیرقانونی انجام داده، رفتار تحریک‌آمیزی هم انجام داده که در کلیشه‌های ذهنی به نظر می‌رسد برخورد ایدئولوژیک با این ماجرا داشته است؛ امری که گزاره غرض‌ورزی و شیطنت برای انتشار این ویدئو را پررنگ می‌کند. رفتاری که خوراک به رسانه‌های فارسی‌زبان می‌دهد و گسل‌های اجتماعی جامعه را تکان می‌دهد و روی روان مردم می‌رود.

با این ماجرا جدی و علنی برخورد کنید

در نگاه به این ماجرا در ابتدای امر باید مواجهه و برخوردی با این اتفاقات صورت گیرد که هزینه انجام این اقدامات و تکرار دوباره آن را بالا ببرد. اگر این امر جا بیفتد که با هرآنچه که روان مردم و افکار عمومی را به هم بریزد و زمینه‌ای برای ملتهب کردن جامعه باشد، با شدت برخورد می‌شود، این امکان را نمی‌دهد که افراد با تهیه ویدئو و انتشار آن برای فضای اجتماعی کشور هزینه‌سازی کنند. امری که در جریان انتشار ویدئو ماجرای دانشگاه علوم‌وتحقیقات نیز اتفاق افتاد و حالا جای خالی یک تصمیم درست برای مدیریت افکار عمومی و جلوگیری از ایجاد احساس منفی به ساده‌ترین روش‌ها احساس می‌شود. در مواجهه با ویدئویی که از جانب مدیر یکی از کارخانه‌های تولید لبنیات منتشر شده نیز انتظار می‌رود این کارخانه در ابتدا موضع‌گیری و اظهارنظر روشنی در خصوص ویدئوی منتشرشده بگیرد و برخوردی با رفتار این کارفرما داشته باشد. علاوه براین با توجه به اینکه این ویدئو به صورت عمومی منتشر شده و موضوع دیگر صرفاً مسئله‌ای نیست که درون کارخانه رخ داده باشد، می‌بایست حداقل برای آرام کردن افکار عمومی، برخورد با این کارفرما به اطلاع مردم برسد و باید توجه داشت در این ماجرا دو اشتباه رخ داده که یکی تحقیر کارگران و دیگری تهیه فیلم از این رفتار است که می‌بایست برخورد حقوقی نیز با این کارفرما شود. در نگاه به آنچه اتفاق افتاده، طبیعتاً توجیه و عدم پذیرش مسئولیت آنچه اتفاق افتاده از جانب شرکت لبنیاتی نیز اساساً توجیه‌پذیر نیست و رفتار درست آن است که ضمن عذرخواهی این اطمینان داده شود که برخورد درخوری با این اقدام کارفرما خواهد شد.